

ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿ... ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದ... ಬ್ಯಾರ ಕಡಿಕೆ ಹೋಗಿ ಬದುಕು ಮಾಡಾಕ ಬರತ್ತೆತ್ತಿ... ನಾ ಹೇಳಾದು ಖರೇ ತಾನೆ?

ಎಲ್ಲಿ ಶಿವಣ್ಣ ಇರಲೊ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣವಂತೆ... 'ಆ ಊರು ನಮ್ಮದಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಹವಾ ಬದಲಾವಣೆ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಆಗ್ಗಿತ್ತುಂಟು.'
'ನನ್ನ ಬೇರು ಇರುವುದು ಇಲ್ಲಿ... ಬೇರು ಕೀಳಲು ನನಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ... ಅದಕ್ಕೇ ಅಮೆರಿಕಾಗೂ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರೊ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಪೌರೋಹಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಪರಿಚಿತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಗಂಗಾ ನಿನಗೆ ಆ ದೇಶ ಅದಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧ, ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಇದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿಕಾಗೊ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್, ಪಿಟ್ಸ್ ಬರ್ಗ್ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪುರೋಹಿತರು ಕೊಟ್ಟಂತರ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನೂ ಟೆಕ್ಸಾಸ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ದೇಶ, ನನ್ನ ಜನ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಮೈಸೂರು ಬಿಟ್ಟು ನಾನೆಲ್ಲೂ ಕದಲಲಾರೆ. ಈ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ನಾನು ಪರದೇಶಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ...'

'ನಿಮಗೆ ಈ ಮೈಸೂರ ತಾಯಿ ಮಡಿಲೇ ಇರಬೌದು... ಆದ್ರೆ ಈ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಭಾರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಇಳಿಸಲಾರದೆ ಬ್ಯಾನೆ ತಂದ್ ಕೊಂಡಿದೀರ... ಆ ವಜನ್ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದ್ರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಕೊಡವಿ ಬಿಸಾಕಿ. ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರ್ದಿ... ನಾ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊಬೊ ಜವಾಬುದಾರಿ ಐತಿ... ನೀವು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿ... ಹೀಗ ಚಿಂತಿ ಹಚ್ಚೊಡು ಬ್ಯಾನೆ ಬರಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ... ಏನೂ ಮಾಡ್ಕಿಕ್ ಆಗದು... ಎಲ್ಲಾ ದೂರ... ಬೆಂಗ್ಲೂರೂ, ಮುಂಬಯಿಗೂ ಹೋಗಿ ಜೀವು ಶುರ ಹಚ್ಚಿ... ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಓದಿದೋರು, ಆ ದೂರ ದೇಶದೋರು ಕರ್ನಾಟಕ ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರೀ ದೇವಸ್ಥಾನದಾಗ ಪೂಜಾರಪ್ಪನ ನೌಕರಿ ಕೊಡ್ಕೊನಿ ಅಂದ್ರೆ... ನೀವು ಅದಷ್ಟು ಭಾರಿ ಮನುಷ್ಯ ಅದಿರ...! ಅಂತೋರು ನೀವು... ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ರೂ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ... ಛಲಾ ಭಾಸ್ಸ ಮಾಡ್ಕಿರ... ದೇವು ಕಥಿನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀರ... ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಂಪಾದಿಸೊ ತಾಕತ್ತು ಅದೇರಿ... ಇನ್ನಾಕೆ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತಿ?

'ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಏನೂ ಆಗದು ಗಂಗಾ... ಕುಂಟನನ್ನ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಸೇರಲು ನೀನು ಹೇಳ್ತಿದೀಯ...! ಗೆಲ್ಲುವ ಬದಲು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೇ ಹೋಗಬಹುದು...'

'ಮನ್ನು ಮಾಡ್ಕೆ ಕುಂಟನೂ ಓಡಿ ಗೆಲ್ಲಬಹುದಲ್ಲ...'

'ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲಿ ಹೇಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಲಾರೆ...'

'ನೀವು ಒಬ್ಬೇ ಹೋಗಿ ಅಂತೆ ಸಿ ನಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ಕಿ ಹತ್ತೀನೀ...? ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು, ಪೋರಿನೂ ಇರ್ದೀವು... ಹೊಸ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸಲು ಬರ್ತೆತ್ತಿ...!'

'ಶಿವಣ್ಣನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬಿಡೋಣ ಅನ್ನೊ ಉದ್ದೇಶವೇ ಗಂಗೆ...?'

'ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ್ದು ನನಗೇನು ತಿಳಿದೀತು...!' ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳುಕಳು. ಪ್ರಸಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನೇ ಎವೆ ಇಕ್ಕದೆ ನೋಡಿದ. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ದಿಟ್ಟತನ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಇಲ್ಲದವಳು ಎಂದೆಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಮಗುವಿನ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಲೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿರುವಳು ಈ ಹೆಣ್ಣು. ಈ ಏಳು ವರ್ಷದ ತಪಸ್ಸು ಮುಗಿಸಿ ಈಗ ಗೆಲುವಿನ ನೆಲೆ ಮೇಲೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಅವಳು ದೃಢವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಕೋರಿಕೆಯ ಜೀವನ ಅವಳು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒರಟಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನೋವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಯೇ, ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅದೇ ಉಚ್ಚಕುಲದ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಸಾದ ಒಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೂ ಅವಳಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಒಡೆದು ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ರೂಪ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಹೊಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲ್ಮೈ ಮೈಮೇಲಿಂದ ಎಸೆದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೈಮೇಲಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಅಂಗಿಯ ಬಿಗಿಯ ಬಂಧವನ್ನು ಮೈಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾದರೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಬೆವರು ಹಿಂಸೆಗಳಾದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಬಂಗಲೆಯ ಗಾರ್ಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ ಶಿವಣ್ಣ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಾಟಿ ಔಷಧಿ ತಯಾರಿಸಲು ಸೊಪ್ಪು, ಬಳ್ಳಿ, ಬೇರು ಕೀಳುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬುಂದಾಗ ಗಂಗಾ, 'ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿರುವ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಿ, ಹದ್ದಿನಂತೆ ಚುಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸಿಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಜತೆಗೆ ಪ್ರಸಾದನಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ವಿಷ ನೀಡಿ ಇಂಚು ಇಂಚಾಗಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ ಎಂದೂ ಜರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇತ್ತ ಮಗಳು ಇಂದ್ರಾಗಾಂಧಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯಾಟ ಆಡುತ್ತಾಳೆ. ಜತೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ ಹೇಳಿದ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಾಯಿ ಗಂಗಾಗೆ ರೋಚಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಕೊಟ್ಟ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಕಿ, ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿ ಗಾಳಿಗೆ ಮೈ ಒಡ್ಡಿ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ?

ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ, ಗಂಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಬಂಧನ, ಅಳುಕುಗಳಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ತೊರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡಲು ಪ್ರಸಾದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಇಚ್ಛೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವಳದ್ದು. ಹೊಸ ಶಕ್ತಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಸಂಚಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಕತ್ತಲ ಗುಹೆಯಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲು ಆಶಿಸಿದ್ದರು.

'ಗಂಗಾ, ಈ ತೋಟದ ಎಲೆ ರಾಶಿಯ ಅಡಿ ಅವಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ನೀರು ನೀಡಿ, ಮೊಳಕೆ ಬರಿಸಿದಂತೆ ಆತ್ಮಾನುಕಂಪದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚೇತನ ನೀನು ನೀಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಕಾಲವೂ ಸಹ ಬಲಿ ಶಿಷ್ಟಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಹಳೇ ಪೊರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು, ಹೊಸ ರೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಲ ಇವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೂ ಅನಿಸಿದೆ ಗಂಗೆ.

'ಹಳೆದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರು ಬಿಡ್ಡಿಕೇ ಬೇಡಿ. ಹೊಸದೊಂದು ಊರಾಗ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೊಸ ರೀತಿ ಜೀವನ ಶುರು ಹಚ್ಚೋಣವೇ ಇದೇ ಈ ಶಿವಣ್ಣನ ತಾಳೇನೂ ಹದ್ದು ಹಾಕಿ ಬಿಡ್ಡಿಲಿ' ಎಂದು ಕೊರಳಿನ ಕರಿಮಣಿ ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ನಿಸೂರಾದಳು. ಅದರಲ್ಲಿನ ಬಂಗಾರದ ಬಟ್ಟುಗಳೆರಡೂ ಬಂಗಾರದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ, ಅವಳ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಸಿರು ಪಾಚಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಬಿದ್ದಿತು. ತಾಳೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ತನಗೆ ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನಿಜವಾದ ಸುರಕ್ಷತೆ ಸಿಗುವುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತವೇ? ಗಂಗೆ ನಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟಳು. ತಾಳೆ ತೆಗೆದು ಒಗೆದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೂ ದಿನ ಕತ್ತು ಅದಷ್ಟು ಮುಜುಗರದ ಭಾರ ಹೊತ್ತಿತ್ತು ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಬಿಸಿದ ಹೋಗಿದ್ದ ರಕ್ತವು ಕನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನುಗ್ಗಿತ್ತೆನ್ನಿಸಿತು. ಕಳೆದೇ ಹೋಗಿದ್ದ ಯೌವನ ಮತ್ತೆ ಬಂದಂತೆ ಉತ್ತಾಹಿತಳಾದಳು. ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಅವಳದ್ದೇ ರೂಪ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿತು. ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬಾನಿನ ಕಪ್ಪು ಮೋಡವೆಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಅದು ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು. ತಟ್ಟನೆಯ ಬೆಳಕು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿ ಹಿತ ತಂದಿತು.